

«ДОНЕЦЬККОКС» — підприємство коксохімічної галузі промисловості. Розташ. у Донецьку. Засн. 1970 на базі Рутченків. (введено в дію 1898; від 1934 — ім. С. Кірова), Донец. (1872) та Смоляннівського (1911) коксохім. заводів. На підприємствах у період їхньої самостій. діяльності неодноразово здійснювали реконструкцію та модернізацію. Вони пройшли шлях виробництва коксу з кам'яного вугілля від коксування в купах до сучас. кокс. батарей. 1970 на Рутченків. дільниці перекладено в тих самих габаритах кокс. батарею № 3, 1986 — кокс. батарею № 1. 1976 у Донец. коксохім. цеху перекладено в тих самих габаритах кокс. батарею № 1, 1982 — кокс. батарею № 2, 1985 введено в експлуатацію нові первинні газові холодильники та машин. зал. На підприємстві вперше у світ. практиці

освоєно процес виробництва тех. і очищеного сірчистого амонію. До 1995 — Донец. коксохім. завод ім. С. Кірова. Від 1995 — ВАТ із сучас. назвою. 2006 на «Д.» у зв'язку зі зменшенням попиту на кокс зупинено виробництво на Смолянників., 2008 — на Рутченків. дільницях. У структурі Донец. коксохім. цеху — вуглепідготовча, кокс. виробництва, уловлювання хім. продуктів коксування дільниці. Протягом січня-жовтня 2007 на підприємстві виготовлено (тис. т): валового 6-відсотк. вологості коксу — 557,3, металург. коксу — 486,8, кам'яновугіл. сирого бензолу — 8,5, сульфату амонію — 8,2, сірчаної кислоти — 5,4, кам'яновугіл. смоли — 27,4, сірчистого амонію — 0,8, важкої смоли для дорож. будівництва — 1,1. Частка з виробництва коксу в заг.-укр. обсязі складає 4,1 %. Всі кокс. батареї «Д.» оснащені бездим. завантаженням, що виключає попадання кокс. газу та пилу в атмосферу. Для зменшення до мінімуму викидів в атмосферу вугіл. пилу 1999 збудовано закритий склад вугілля. У соц. сфері — 2 спорт.-оздоров. комплекси, клуб, стадіон, 2 гуртожитки, дит. оздоров. табір ім. В. Дубиніна (с. Урзуф Першотравн. р-ну), база відпочинку «Мрія» (с. Щурове Краснолиман. р-ну; обидва — Донец. обл.). Кількість працівників — бл. 1,5 тис. осіб. 1973-2006 підприємство очолював [І. Збіковський](#), нині його дир. — Г. Волокита.
М. М. Борисенко

Бібліографічний опис:

Донецьккокс / М. М. Борисенко // Енциклопедія Сучасної України [Електронний ресурс] / Редкол.: І. М. Дзюба, А. І. Жуковський, М. Г. Железняк [та ін.] ; НАН України, НТШ. — К. : Інститут енциклопедичних досліджень НАН України, 2008. — Режим доступу: <https://esu.com.ua/article-20868>. — Останнє поновлення : 2023.

2001-2025 © Ця енциклопедична стаття захищена авторським правом згідно з чинним законодавством України ([докладніше](#)).